

Barbara Raes

Kristof Devos

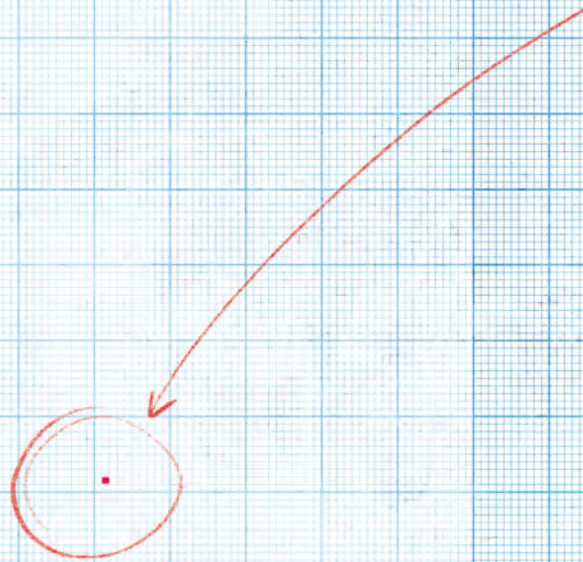
Olimillimeter & **Megamond**

Voorleesverhalen en rituelen
die doen groeien

Lees de verhalen van Olimillimeter die graag wil groeien,
of draai het boek om en ontmoet eerst de reus Megamond.
En ontdek wat die twee voor elkaar kunnen betekenen.
Een sprankelend boek over groeien door afscheid te nemen
en hoe we elkaar daarbij kunnen helpen.

Lannoo

I

Dit is Olimillimeter.

Ze is één millimeter bij één millimeter bij één millimeter.

En hoewel zij de hele wereld kan zien,

is er bijna niemand die haar ooit al heeft gezien.

Meestal vindt Olimillimeter dat bijna onzichtbaar zijn beter,
maar vandaag niet. Vandaag vindt ze dat écht stom.

Want vandaag ziet Olimillimeter voor het eerst Megamond.

Megamond is bijzonder.
Megamond is te groot voor dit boek.
Megamond is te groot *geworden* voor dit boek.

Maar ... **OOOOOOOO** ...
Wat heeft Megamond een mooie, grote mond.
Met dikke, zachte, wollen lippen.

En ... **OOOOOOOO** ...
Wat zou Olimillimeter toch graag eens recht
in de ogen van Megamond willen kijken.

Dus bedenkt ze een plan. Daar is Olimillimeter heel erg goed in!
Als een echte bergbeklimmer neemt ze haar slingertouw en
pikhouweel en trekt ze haar plakschoenen aan. Die zijn zo klein
dat je een vergrootglas nodig hebt om ze te kunnen zien.
Maar ze zijn perfect om Megamond mee te beklimmen.

Eerst klimt Olimillimeter op zijn linkerlaars. Daarna klautert
ze via de steile helling van zijn broekspijp omhoog.

Dit is werkelijk een hele zware klus voor een millimeter als
Olimillimeter!

Op de rand van zijn riem kan ze even uitrusten.

... 00000000 ...

Ze kan in de verte het zeepbomenbos en de heuvels aan de rand van het dorpje zien!

Nu moet Olimillimeter kiezen: klimt ze verder via zijn buik of via zijn arm? Die buik is wel echt bol, dus kiest ze de arm. Ze klampt zich stevig vast aan de mouw van Megamond en zet dapper het laatste stuk van haar trektocht in.

Ein-de-lijk komt ze aan op de top van Megamond.
Hangend aan zijn schoudermouw slingert Olimillimeter heen en weer

en heen en weer

en heen en weer

en... ineens zwiert ze met een enorme vaart langs de kin recht de neus van Megamond in.

Ha ha ha tsjieee!

Megamond moet van dat gekriebel in zijn neus natuurlijk stevig niezen. Het hele dorp davert!

Ha ha ha tsjieee!

Olimillimeter zwiept uit de neus van Megamond en vliegt met een grote boog helemaal terug op de grond.

Er rolt een traan.
En nog een traan.
En nog een.
En nog een.

Plots dwarrelt er een veertje naar beneden.
Olimillimeter plukt het uit de lucht.
Haar grote wens is om te groeien. Om groter te worden.
Totdat ze de kleuren van Megamond zijn ogen kan zien.

Groeien.
Millimeter per millimeter.
Dat is wat ze wil.
Dat hoort ze van het stemmetje diep vanbinnen.

Voorzichtig legt Olimillimeter haar wens op het veertje.
Ze laat het veertje los. Gedragen door de wind zweeft
het alsmaar hoger. Tot ze het bijna niet meer kan zien.

Alsmaar hoger.
Alsmaar verder weg.
Naar het land van het mogelijke.

RITUEEL RECEPT

Veerkrachtveertjes

Veerkrachtveertjes zijn een geheime schat als je verdrietig bent. Ze zijn wit en meestal heel zacht. Ze lijken op de veertjes van engelen.

DIT HEB JE NODIG

- » 1 gram mislukking
- » 1 wit, donzig veertje
- » 3 druppels water of speeksel
- » windkracht 3 (minimaal) tot windkracht 7 (maximaal)

ZO DOE JE DAT

- 1 Ga naar buiten op zoek naar een wit, zacht veertje.
- 2 Fluister het veertje je wens toe. Dat wat er nodig is om van jouw gram mislukking 1 kilogram 'lucking' te maken.
- 3 Maak je wijsvinger nat.
- 4 Voel met je wijsvinger uit welke richting de wind waait.
- 5 Laat het veertje met jouw wens los en stuur het mee met de wind. De wind zal jouw wens verder dragen en naar de plek brengen waar dromen vervuld worden.

II

Olimillimeter voelt dat er een tand los zit. Raar is dat.
Met haar kleine tong kan ze de tand helemaal
van voor naar achter bewegen.

Olimillimeter hoort praten over kleine en grote tanden,
over melktanden en kiezen, en zelfs over tanden verliezen.
Ze snapt er niet zoveel van. Het praten over tanden gebeurt
altijd een paar meter boven haar hoofd.

De tand valt uit en in de plaats van de tand komt er een gat.
Het doet geen pijn, maar Olimillimeter vindt dat gat in haar
mond niet zo fijn. Zou dat er dan voor altijd zijn?

Het gat blijft in elk geval wel erg lang duren.
Langer dan haar lievelingsliedje
en langer dan de wandeling naar school.

Daarom test Olimillimeter af en toe of haar verloren tandje nog past op de plaats waar het ooit zat. Daar in dat gat.
Ze kan er geen afscheid van nemen. Raar is dat.

Olimama kent de oplossing voor dat ‘tand-en-gatprobleem’.
Dat heeft ze zelf ooit ook meegemaakt.
Ze neemt Olimillimeter mee naar het zeepbomenbos.

Zeepbomen zijn speciale bomen. Ze hebben een heel gladde stam. Daarom heeft iedereen in het dorp goede plakschoenen. Zeepbomen hebben ook erg buigzame takken. Daarmee kun je van de ene boom naar de andere slingeren en zo het hele zeepbomenbos verkennen zonder de grond te raken.

Olimillimeter en haar mama trekken hun plakschoenen aan en klimmen naar de top van de hoogste zeepboom. In de top zijn de takken erg dun. Dun maar sterk. Olimama gebruikt ze soms als lasso om muizen mee te vangen, maar vandaag knoopt ze zo’n slingertak om Olimillimeters voeten. Die begrijpt er nog steeds niets van.

En dan, ineens, helemaal onverwacht,
gooit Olimama, met een flinke zwaai,
Olimillimeters verloren tandje naar beneden.

... 00000000 ...

Olimillimeter slaakt een gillette.
Als de bliksem duikt ze haar tand achterna. De hele boom buigt mee.
De tand valt veel te snel en Olimillimeter maait wild met haar armen
om zich heen.

Net wanneer ze denkt dat ze de tand bijna kan pakken, trekt de
soepele tak om haar voeten haar weer helemaal omhoog, om haar
daarna snel terug naar beneden te zwieren.

Zo bungelt ze een tijdje ondersteboven
ooooop en neeeeer
en oooop en neeeeer
en oop en neeeeer
en oop en neeer
en op en neer en

... joehoeoeoeoeoeoeoeoe ...

Ze krijgt een beetje kriebels in haar buik!
Dit heeft Olimillimeter nog nooit gevoeld!
Het lijkt wel alsof ze een zwerm vlinders heeft ingeslikt!
Eigenlijk geniet ze wel van dat ondersteboven hangen
zonder die tand te kunnen pakken.

Na een tijdje hangt ze helemaal stil.
Ze voelt hoe Olimama haar voorzichtig weer naar boven trekt.
Helemaal vrolijk gekriebeld kijkt Olimillimeter haar mama aan.

Die fluistert trots:
'Je hebt je melktandje nu écht vaarwel gezegd.
En zo ben je weer een beetje gegroeid!'

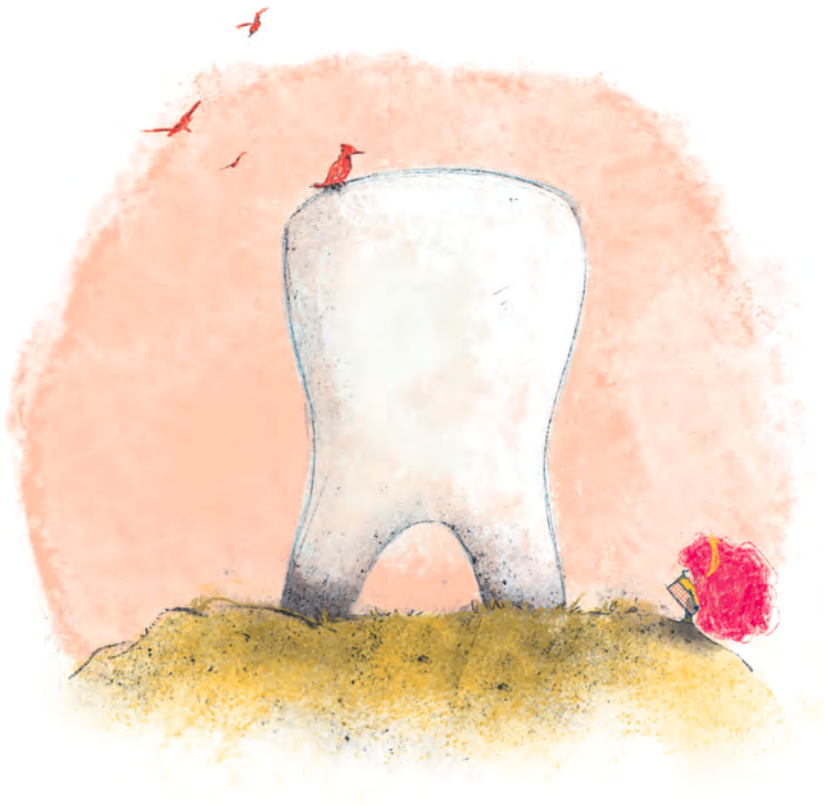
Olimillimeter voelt zich warm worden vanbinnen.
Groeien is echt het liefste wat ze wil.
Dat tandje verliezen is eigenlijk een groot cadeau!

Plots horen ze een luide plof. Olimillimeter schrikt en zonder na te denken duikt ze in een klein, rond gaatje in de stam van de zeepboom. Het is een verlaten wormhuisje. Daar past ze net in. Wanneer ze zeker is dat er geen ploffen meer volgen, komt ze voorzichtig tevoorschijn. Ze ziet een reusachtige tand. Waar komt die ineens vandaan?

Olimillimeter denkt aan Megamond.
Zou die tand van Megamond kunnen zijn?
Zou hij nog tanden verliezen?
Hij hoeft toch niet meer te groeien?
Hoe zou die grote mond eigenlijk spreken?
En welke taal komt daar dan uit?

Olimillimeter heeft zoveel vragen voor Megamond dat ze besluit straks nog eens een poging te doen om op hem te klimmen. Nu ze al wat groter is, komt ze via die glijbaanneus veel gemakkelijker bij de mond van die hele grote reus.

RITUEEL RECEPT

De gelukszeepboom

Groeien is altijd een beetje afscheid nemen. De gelukszeepboom is een heerlijk ritueel recept om wat je verliest toch een plekje te geven. Jezelf herinneringen schenken is groeien.

DIT HEB JE NODIG

- » spulletjes die bewijzen dat je gegroeid bent: je melktand, kleren die te klein zijn, je verjaardagskroon, jouw symbooltje van in de kleuterklas, een tekening van toen je nog kopvoeters tekende...
- » 2 handige handen
- » veel verschillende soorten knutselmateriaal: karton, plakband, papier, touw, schaar, lijm, maar ook natuurlijke materialen zoals hout, gedroogde bladeren of schors
- » sterke armen die af en toe komen helpen
- » geen zeep

ZO DOE JE DAT

- 1 Fantaseer je gelukszeepboom helemaal zelf bij elkaar. Je eigen geknutselde gelukszeepboom hoeft er helemaal niet als een levensechte boom uit te zien. Je hebt er ook geen zeep voor nodig. Wel iemand die je af en toe helpt vast te houden, als je bijvoorbeeld een gigantisch grote gelukszeepboom zou maken.
- 2 Bouw eerst de stevige stam en daarna de kruin met grote en kleine takken.
- 3 Hang aan de takken de spulletjes die laten zien hoeveel je al gegroeid bent. Soms heb je die niet meer. Maar dat is niet erg, want een herinnering hoeft niet altijd een voorwerp te zijn. Het kan ook een belevenis of een gevoel zijn. Die dingen kun je opschrijven, tekenen of onzichtbaar aan de takken hangen.
- 4 Voeg herinneringen toe.
- 5 Durf herinneringen ook weer weg te nemen. Laat je kunstwerk meegroeien en veranderen op het ritme van jouw herinneringen.

Barbara Raes

Kristof Devos

Olimillimeter & **Megamond**

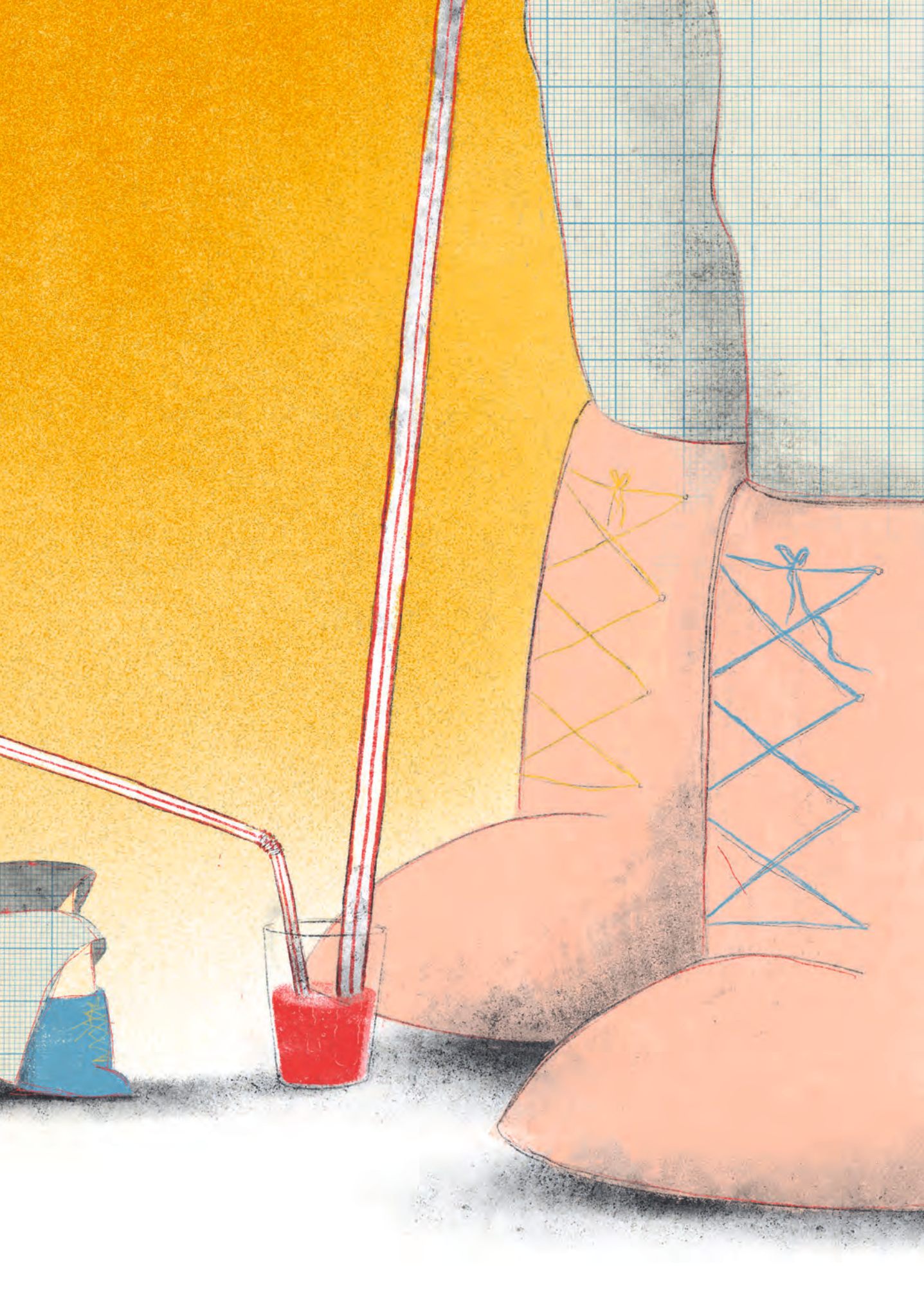
Voorleesverhalen en rituelen die doen groeien

Lees de verhalen van Megamond die reusachtig is geworden door groot verdriet,
of draai het boek om en ontmoet eerst de kleine Olimillimeter.

En ontdek wat die twee voor elkaar kunnen betekenen. Een sprankelend boek
over groeien door afscheid te nemen en hoe we elkaar daarbij kunnen helpen.

Lannoo

I

Dit zijn Megamond en Mamamondi.
Ze slurpen samen een aardbeiensmoothie.

Hoewel Mamamondi precies op het blad past,
is Megamond te groot voor dit boek.

Dat was niet altijd zo.
Vroeger was Megamond een kleine, schattige Minimondi.
Maar hij begon onbedaarlijk te groeien
op de dag dat Mamamondi vertelde
dat Papamondi was doodgegaan.

Dat was een slechte dag.
En de dag daarna ook.
En de dag daarna ook.
En de dag daarna ook.

Dus bleef hij maar groeien.
Groeien van verdriet.
Zo kreeg hij een veel te grote mond.
Minimondi werd Megamond.
Met een hart op slot.
En de code kwijt.

In het dorp van Megamond is een winkel met troostdingen.
Ze verkopen er zakken met schouderklopjes.
Ze hebben er ook tubes met smeltzalf voor kropjes in de keel.
Er staan veel dozen met *voor altijd*-pillen.
Die helpen als je verdriet te veel voor altijd voelt.
De pillen staan achter de rekken met tranenvangers en lijmpistolen
voor gebroken harten. En helemaal achteraan liggen de drillboren
voor stenen in de maag.

Megamond kijkt rond.
Het is echt een hele grote winkel.

‘Verkoop jij ook Papamondi’s?’ vraagt Megamond aan de winkelier.
Hij klinkt stoer en luid. Veel te stoer en veel te luid, zoals altijd.

De allervriendelijkste meneer antwoordt op zijn allervriendelijkst dat Papamondi's nergens te koop zijn.

De lippen van Megamond beginnen te trillen.

De rekken met tranenvangers trillen mee.

Megamond staart naar de grond en prutst met zijn vingers aan een doosje met *voor altijd*-pillen. De allervriendelijkste meneer vertelt op zijn allervriendelijkst dat *voor altijd*-pillen niet echt helpen bij een hart dat op slot is.

'Niets helpt!' roept Megamond kwaad.

'Een gesloten hart breek je weer open met een wachtwoord', antwoordt de allervriendelijkste winkelier rustig.

'Dat wachtwoord is een datum. De datum van jullie mooiste dag samen.'

The background of the page is a dark, textured blue. A fishing net is cast across the scene, with several glowing golden fish caught within it. The fish are depicted with simple outlines and a shimmering, golden glow. The net's lines are thin and dark, creating a grid-like pattern. The overall atmosphere is mysterious and ethereal.

Megamond denkt na.
Hij is bang voor herinneringen.
Herinneringen zitten diep
verstopt in zijn gesloten hart.
Zo houdt hij ze het liefst geheim.

Megamond doet zijn best en sluit voorzichtig zijn ogen.
Hij ziet Papamondi's gezicht van dichtbij.
Hij is er toch altijd sneller dan je denkt.
Ook al lijkt het al lang geleden.

Papamondi glimlacht.
Er zwemmen kikkervisjes door het beeld.
Ze zitten aan een rivier om samen te vissen.
Met de zon, een gele tent en een nieuwe vislijn.

Dat was Papamondi's laatste verjaardag.
Dat was echt de allermooiste dag.

Megamond kan het voelen! Het wachtwoord voor het openen van zijn gesloten hart is nu heel dichtbij. Hij weet het echt heel zeker! Het is de datum van Papamondi's laatste verjaardag!

'TWINTIG NUL VIJF TWINTIGTWINTIG', zegt Megamond fier.
En de allervriendelijkste winkelier fluistert:

'HART OPEN HIER.'

RITUEEL RECEPT

De koesterdoos

Als je iemand mist, dan ziet de wereld er misschien nog wel hetzelfde uit, maar niets is nog zoals het was. Alles gaat gewoon door, maar alles wordt een schepje verdrietiger. Je hart voelt leeg. Het meest verfijnde recept om dat lege hart wat te troosten, is het maken van een koesterdoos. In de koesterdoos stop je herinneringen die je voor altijd wilt koesteren. Zo is er toch iets van jullie *voor altijd*.

DIT HEB JE NODIG

- » 1 iemand die er niet meer is, maar van wie je voor altijd zult houden
- » 1 doos
- » oude herinneringen, zoals een foto, een plukje haar, een kattedelletje dat voor jou bedoeld was of een steen die jullie samen vonden...
Dat hoeven niet allemaal mooie dingen te zijn. Het kan bijvoorbeeld ook het steeltje van een appel zijn of een beeldje van een lelijke trol.
- » nieuwe herinneringen, zoals een zakdoek vol tranen of een zonnestraal die je kon opvangen

ZO DOE JE DAT

- 1 Neem de doos en versier die. Maak er je allermooiste doos van!
- 2 Stop er alle spulletjes in die jou verdriet een beetje laten smelten en je hart een heel klein beetje vullen.
- 3 Ga op zoek naar de datum van een bijzondere dag samen. Dat kan bijvoorbeeld de verjaardag zijn van diegene die je mist of de laatste keer dat je elkaar zag.
- 4 Schrijf de datum aan de binnenkant van het deksel van de doos.
- 5 Bewaar je doos op een bijzondere plaats.
- 6 Vul je doos levenslang verder aan. Je hoeft niet meteen alles vol te stoppen. De koesterdoos kan groeien. Sommige dingen herinner je je pas later. Of soms krijg je na jaren nog een herinnering van iemand cadeau.